

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικῶν δραχ. 7.— Ἐξωτερικῶν φρ. χρ. 8
Δι' ἀνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προκλήρωτά: δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.45
ΓΡΑΦΗΘΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμ. 14^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 13 Νοεμβρίου 1904

Ἔτος 26^{ον}—Ἀριθ. 49

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥΤΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΕἰΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟ ΕΛΘΕΙΝ

Δὲν ἐπρόκειτο πλέον, οὐδὲν τὴν φεραν, νὰ πλησιάσῃ εἰς σκάφος ἀπέχον ὀλίγας ἐκατοντάδας μέτρων, ἔστι καὶ ὀλίγα μίλια, εἰς τὸ πέλαγος. Πλοῖον πυρπολούμενον ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ. Εἰς τὴν ἐπιπέδον θαλάσσης ἐρήμου, χωρὶς κημίαν ἀσφαλῆ ἐλπιδᾶ νὰ συναντήσῃ κανὲν πλοῖον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, μὴ εὐθραυστος λέμβος ἐκπύλαινε νὰ ἐκτεθῆ εἰς τόσους κινδύνους!

Ἐνῶ ὁ Οὐίλ Μιτζ, ἐτοιμάζων ὅσον τὸ δυνατόν βιαστικά τὰ τῆς ἀναχωρήσεως, ἐφρόντιζε νὰ καθαιρεθῆ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ μὴ καὶ μὴν λέμβος τοῦ «Γοργου», — τί συνέβαινε κάτω εἰς τὸ κύτος;

Ὀρλίσκιατς κόλασμένων ἀνθρώπων ἐξέσπαζαν ὑπὸ τὸ κατάστρωμα. Κτύποι ἀδιάκοποι ἐκλόβιζαν τὰ καπάκια καὶ τὸ κουδοῦσι τοῦ ὑποστρώματος. Καὶ παῖδες τοῦ ἤξευρον, ἂν οἱ φυλακισμένοι δὲν θὰ κατάρθοναν νὰ τα παραδιάσουν, ἂν ἀπὸ κομμίαν τρύπαν τοῦ σκάφους δὲν ἔφεραν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν ἀναβοῦν ἔπειτα εἰς τὸ κατάστρωμα;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτίαν τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ πιθανωτέρα ὑπόθεσις ἦτο ὅτι κάποιος βαρέλι μετ' αἰνῶν πνευμά εἶχε σπᾶσῃ καὶ ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ εἶχεν ἀνψῆ, ἀπὸ τὴν ἀφροσύνην κανενὸς Μόρδεν ἢ κάποιου ἄλλου, ὁ ὅποιος δὲν ἤξευρε τί ἔκαμν. ἂν ἀπὸ τὸ μεθῆσι. Τώρα πλέον, ἡ ἔστι τὸ πύρρος εἶχεν ἐξαπλωθῆ εἰς ὄλον τὸ κύτος, ἀπὸ τὴν πρῶσαν εἰς τὸ σιγαλὸν διόσφραγμα, τὸ ἵκοιεν ἐχώριζε τὴν πρύμνην. Καὶ εἰς τὸ διάσφραγμα τοῦτο ἂν ἔσταματουσαν κί φλόγες, πάλιν θὰ ἐχάνατο

τὸ πλοῖον, καὶ μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ἔμεινεν πᾶρ ἁμερικὰ τοῦ μισοκαυμένα συντριμματὶ εἰ, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης...

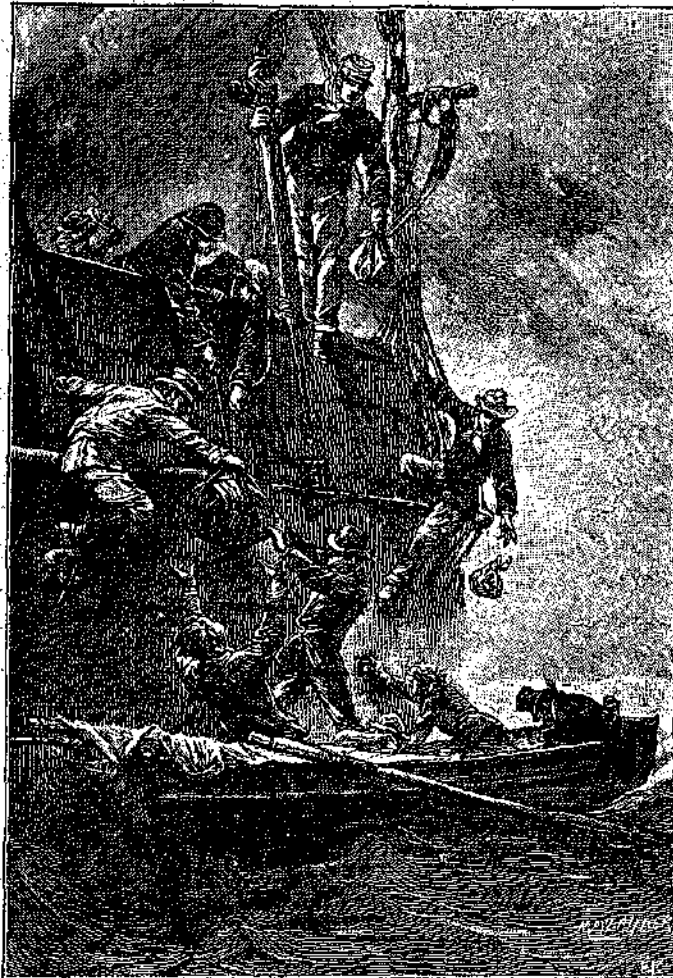
Ἄμν ἡ λέμβος καθήρεθῃ καὶ ἐδέθη μετ' τὴν μπαροῦμά της εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλοῖου, ὁ Οὐίλ Μιτζ ἔβλε νὰ κατεβᾶσιν εἰς αὐτὴν ὅ,τι ἐχρησιάζετο διὰ τὸ ταξίδι, διὰ μικροὺν ἴσως ποντοπλοῖον. Ὁ Λουδοβίκος Κλωθιὸν καὶ ὁ Ἀλβέρτος Λουβὸν κατέβησαν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς ἔπαρσαν δύο κινδύατα μετ' αἰνῶν καὶ γαλιέρας, ἕνα βαρέλι μετ' αἰνῶν πνευμά, δύο βαρέλια γλυκοῦ νεροῦ, ἕνα φορητὸν ρυθρίον, δύο

σάκκους μετ' κάρβουνα, λίγα τσί, μερικὰ ὀπλὰ καὶ πυρομαχικά, καὶ διάφορα μαγειρικά καὶ ἐπιτραπέζια σκεῦη.

Συγχρόνως, ὁ Τωὴς Ρενὼ καὶ οἱ ἄλλοι κατέβαζαν τὸν ἐξαρτισμὸν τῆς λέμβου, ἕνα ἴσθον μετ' τὴν ὑπερᾶν του (μαντάρι). ἕνα πκνὶ μετ' τὴν κέραν του, τὸν φλόκον τῆς πρῶρας, τέσσαρα κουπιά, τὸ πηδάλιον, μίαν πυξίδα καὶ τὸν γενικὸν χάρτην τῶν Ἀντιλλῶν. Ἐπρόσθεσαν ἐπίσης καὶ ἄρκετες περὶ σὺν εἰς καὶ καθ' ἑτέρας, διότι θὰ ἦτο ἴσως ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν φερικὴν ἐκ συμπληρώσῃ τὰ τρισμαίτων.

Πρῶτος ὁ κ. Πάτερσον εἶχε καταβῆ εἰς τὴν λέμβον. Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῦ εἶχαν συντρέψῃ τὸ θάρος αἰ τῶσαι δοκιμασίας, δὲν ἔσουλλόγιστο ὅτι τὸν τριγωνοκέραλον τοῦ ὁποῦ ἦτο προωρισμένος νὰ χυθῆ μέσα σὺν φλόγῃς, οὐτε τὸς μεταφράστους λέξεις τοῦ ἑλληνικοῦ στίχου!... Δὲν τον ἔμειλε παρά μόνον ὅτι ἦτο τώρα ἠναγκασμένος νὰ ταξιδιῆ μετ' αὐτὴν τὴν βάρκαν, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Οὐίλ Μιτζ ἔρριπεν ἐνδιδίματα διὰ νὰ ἔχουν ν' ἀλλάξουν, κηρωτὸς μανθῶας, κηρωστικῶματα, καὶ ἔν χονδρὸν ἐλυτρον (μούσαμᾶν), μετ' ὅποιον θὰ ἠμποροῦσαν νὰ στήσουν ἔν εἶδος σκηνῆς.

Δι' προτομασίας αὐταὶ ἐτελείωσαν ἐντὸς ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ἐνῶ τὰ οὐρλίσκιατα ἐδιπλασιζέτο διὰ μέσου τῶν φλογῶν, ποῦ εἶχαν ἀρχίσῃ πλέον νὰ καίουν τοὺς ἴσθους.

Ὁ κ. Πάτερσον εἶχε καταβῆ εἰς τὴν λέμβον. (Σελ. 385, στήλ. γ')

ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΜΗΛΟ
(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ο Νίκος σκεπάζεται καλά-καλά, και κουλουριάζει τα πόδια του επάνω στη φασκιωμένη ζεστή μπουκάλια. Και από το κριβδάκι, κυττάζει το τζάκι, όπου φηίνεται το μήλο...

Είδατε, πώς την έγλασε την παραμάνα του, ο κύρ-Νίκος της;

Αί, λοιπόν... τώρα, κυττάζει το μήλο από το κριβδάκι του, το βλέπει, και τί θαρρεί, νομίζετε; Τὸν γελούν τα ματάκια του τσως, — γιατί βλέπει πώς το μήλο μοιάζει φοβερά με την παραμάνα του την Κατερινιώ... με τα χονδρά και κόκκινα, σαν μήλα, μάγουλά της, που έχουν πυρώση από τη ζέστη της φωτιάς... Άλλο δεν λένει, παρά να φορέσει μιαν άσπρη σκούρικ και το μήλο, για να γίνει ή ίδια ή Κατερινιώ.

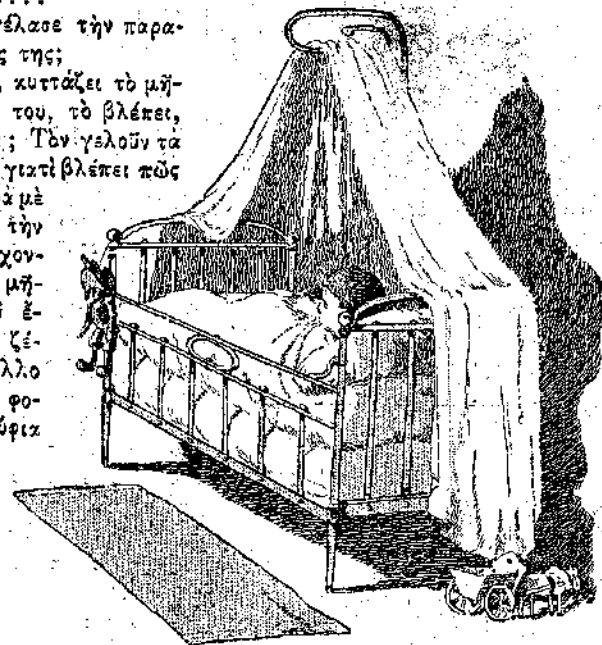
Τὸ βλέπει πού σουφρώνει, πού συγχινείται... Καλέ, νά! ένα, δύο δάκρυα γυαλιστέρια - γυαλιστέρια τρέχουν επάνω στα κόκκινα μάγουλά του!

Μάλιστα! Ξεβρέτε πώς μιὰ φορά, πριν από δύο-τρια χρόνια, ή Κατερινιώ έδενε νὸ σεντούκι της, για να γυρίση πίσω στὸ χωριό της;... Λοιπόν, την τελευταία στιγμή, εκεί πού τους αποχαιρετούσε, τὰ έτσι εσούφρωσαν τὰ μάγουλά της, έτσι έτρεξαν τὰ δάκρυά της! Και τότε αὐτὴ τα έσκουπίσε με την ποδιά της, και εἶπε:

— "Αχ! δὲν βασιτὰ ή καρδιά μου να χωριθῶ από το σκουλάκι μου!

νο μήλο, πού αειψήγεται στο τζάκι... Μπα! μπα! τί εἶνε πάλιν αὐτό;... Τὸ μήλο δὲν θαυρίζει μονάχα, ἀλλὰ κλαίγει, κατσουριάζει, ζαρώνει τα μούτρα του, τσιρρίζει σαν παιδάκι πού το δέρνουν, και φωνάζει:

— Ζίι Ζίι Ζίι Ζίι
Ο κύρ-Νίκος αρχίζει να φοβάται.

Κυττάζει το μήλο από το κριβδάκι του.

Έτσι ήταν το δικό του πρόσωπο, τὸ πρωί, όταν εθόμωσε, πού δὲν του έπαρναν κάστανα από τὸν καστανά, κ' έκτυπε τα πόδια του από το κακό του. Η μαμά του τότε τον έπηγε εμπρός στον καθρέφτη, και του εἶπε:

— Κότταζε πὸς εἶσαι!
Και εἶδε τότε ο κύρ-Νίκος πὸς τα κάμνει ο θυμὸς τα μούτρα του, δὲν εἶδε τὸ ξανθὸ και ροδοκόκκινο

Τότε, ή μαμά του κύρ-Νίκου της εἶπε να καθήση στο σπῆτι, και να μείνη νταντά του, δαν, και ρὸ θέλει.

Κι' αὐτὸς ο τυράννος, να την παιδεύη εἶσαι! Νά την τυράνη!... Εἶδατε την κατεργαρία, πὸς της έκαμε με το μήλο... Φαίνεται πὸς αρχίζει να μετνοή μέσα στην καρδούλά του, και γι' αὐτὸ τοῦ φαίνεται πὸς της μοιάζει τόσο πολύ και τόσο παράξενα ἐκεῖνο τὸ κλεμμέ-

προσωπάκι του, ἀλλὰ ένα τέρας άγριο, με μάτια γουρλωμένα, με χεῖλη κρεμαμένα σαν αράπικα.
— Ζίι Ζίι Ζίι Ζίι
— Σούτ! γόπκ, άτακτε Νίκο! ("Ο

χι, καλέ! άτακτο κλεμμένο μήλο!... Και θα σηκώσης δλο τὸ σπῆτι στο ποδάρι! "Ηθελε ο κύρ-Νίκος μας να πηδήξη από το κριβδάκι του δια να το κάμη να σωπάση... Φαίνεται όμως ότι κάτι άλλαιώτικο τοῦ συμβαίνει, διότι δὲν εἰμπορεί οὔτε να κουνήση... Θαρρείς κ' έχει επάνω του ένα βάρος... από την πολυφαγία του πρώτα-πρώτα, και εἰπειτα από τὸς πολλές αταξίες του... Έχει και την μπουκάλια, πού το βασιτὰ τα πόδια του με τα χεράκια της— χεράκια που δὲν φαίνονται, ἀλλὰ εἶνε ζεστά-ζεστά!...

Και ή λαμπίτσα του ακόμα, με τα κόκκινα, χρυσά και μαβιά χρώματα τοῦ γλόμπου της, φαίνεται σαν νεράιδα μικρή, με διαμάντι, ρουμπίνια και ζαφείρια, — νεράιδα πού νυστάζει και οὔτη!
— Σούτ!... τοῦ λέγει σιγά-σιγά!

("Επεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Ο ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ ΑΚΑΚΟΣ

Ο θεὸς μου Άκακος ήτο παραπολύ μικρός.

— Μακρὸς σαν ξισκονίστρα! — ελεγεν ή μητέρα μου.

Και πολλές φορές, όταν επλησίαζεν ή άρα τοῦ φαγητοῦ, έγελουσε και τον εφώναζε:

— Άκακε, κατέβα να φάμε!

Και όμως ο θεὸς Άκακος ήτο εκεί, εἰς την τριπεζαριάν, εμπρός της, — και όχι επάνω εἰς τὰ δωμάτια τοῦ ὕπνου, δια να κατεβή. "Αδιάφορον όμως! "Ητο τόσο ψηλός, ώστε εἶχε δικαίαν ή μητέρα να του λέγη έτσι.

Ο θεὸς Άκακος ήτον άρματαωμένος με κάτι τεράστια χέρια, πού δλο και χειρονομίες έκαμναν. "Ητον εφριππος επάνω σε κάτι μακρύτατα πόδια, που δὲν εἶχαν τελειωμόν. "Ητον εφωδιασμένος με κάτι πελώριχ μπουτάκια, τὰ όποια διαρκώς έστρηφε, τὰ έτόλιγε γύρω-γύρω στο δάκτυλό του κ' έτέντονεν εμπρός τὰς άκρας των, σαν να ελεγε:

— Νά τα! έδῶ νε! τὰ βλέπετε;

Η μήτηρ του ήτο μεγάλη και καρμπλωτή σαν τοῦ γυπὸς, και δεξιά και αριστερά της ήσαν τὰ μάτια του, — δυὸ μάτια γαλανά, αγαθά και γλυκύτατα, τὰ όποια θαρρείς και απορούσαν μονάτων, πὸς συνέδη και εἰσέβησαν εἰς αὐτήν την αρεϊμάνιον αυστουναμίαν.

Ο θεὸς μου Άκακος έμορζε... μπάροῦτι από την κορυφή εἰς τὰ νύχια, με την βροντώδη φωνάρα του, με τὸ βαρύ και τρανταχτόν βήμα του, με τὸ στρατιωτικόν του παράστημα, με τὸς χερουκλές του, πού εσπάθιζαν και εκοδαν τὸν άέρα!
— Παναγία μου! πρόσεξε, Άκακε,

και θα ρίξης τη λάμπαι ελεγε συχνά ή μητέρα μου τὸ βράδυ.

Εἶχε την μανίαν να μας εξετάξη αν ήξεύραμεν τὰς χρονολογίχες τὸν διασήμων μαχῶν. Τὰς ήξευρεν αὐτὸς δλος, εἰς την έντέλειαν, και εκαικέρων δια τὸ μνημονικόν του, τὸ όποιον ήτο, ως φαίνεται, εξαίρετον, τουλάχιστον αὐτὸς εδεδαιονεν ότι ήτο, αν και...

Διότι, — αὐτὸ ήτο τὸ παρῆξενον και αληθινὴ αντίρασις εἰς την ίδιουσυχρησίην του, — εἶχαν εἰς την μνήμην του κ' εξεφούριζε και τὰ μικρότερα στρατιωτικα γεγονότα της ιστορίας με τὰς χρονολογίχας των, και όμως καθημερινῶς εξεχνούσε τὰς παραγγελίας, με τὰς όποιας τον επεφορτίζεν ή μητέρα, δὲν ήμπορούσε να ενθυμηθῆ πού εἶχε βάλη την ταμπανέραν του, — με δυὸ λόγια, ήτον ενας ξεχασμένος, από εκείνους!

— Και όμως, ελεγε κάθε λίγο και λιγάκι κ' εκτυπούσε τὸ μετωπόν του, ο θεὸς ξερεῖ τί καλήν μνήμην έχω!

— "Α! ναί!... εἰς τὰς χρονολογίχας! — ελεγεν ή μητέρα μου, ενθ' αδιόρατον μειδίαμά ανέβαινε εἰς τὰ χεῖλη της.

Οσάκις λοιπόν μὰς εξήταζε και ημεῖς απαντούσαμεν καλά όπωςδῆποτε εἰς τὰς ερωτήσεις του, την αλλην ήμέραν τὸ μεσημερι, όταν ήρχετο να φάγη εἰς τὸ σπῆτι μας εἰς τὰ Πατήσια, — διότι ήρχετο καθημερινῶς, — ο θεὸς μου Άκακος μὰς έφερνε γλυκά από τὸ ζαχαροπλαστειον, και όσον ορθότερα ήσαν αι απαντήσεις μας, τόσο περισσότερα ήσαν τὰ γλυκά. Και εγνωρίζαμεν από πριν, — τόσο τακτικα αὐτὸ συνέβαινε! — τί βραδειὸν θα εἶχαμεν από τὸν θειον. "Ημπορούσαμεν, χωρὶς να βγοῦμε γελασμένοι, να μνητεῦσαμεν αν θα μας έφερνε κικαμέλες, ή κοκάκια, ή τρήγωνα, ή μπακλαβάδες, ή τούρτα δλάκερη!

— "Αχ! Άκακε, παραπολύ τὰ περιπαίεσαι, και θα γίνουν λαίμαργα! — διεμαρτύρητο διαρκώς ή μητέρα μου.

— "Αδελφούλα μου, δὲν γνωρίζεις εἰς τὰ γαλανά, και αγαθά γλυκά του μάτια, ως και εἰς τὸ όνομά του, τὸ όποιον τον έκαμεν να σιάξη από την απελπισίην του, — τὸ όνομα: "Ακακος".

"Αλλην εφοδον δὲν εγνωρίσε και δὲν απέκρουσε ποτε εἰς την ζωήν του, παραμόνον τὰς ιδίχας μας. Μόλις ήρχετο κ' εκάθητο, αμέσως ημεῖς τοῦ εκάναμεν επίθεσιν, τὸν ενικοῦσαμεν, τὸν εκυριεύαμεν, τὸν εκάναμεν υπόδουλον μας. Πήγασον του. "Αλλη μανία του κ' αὐτή... Πάντοτε, χωρὶς κανένα λόγον,

τά κατάφρινε να στρέψη την συνομιλίαν εἰς τὰ στρατιωτικα ζητήματα, και τότε πλέον αρχίεν ανεξάνιλητος κ' άγορευή περὶ της τέχνης τοῦ πολέμου, πρὸς μεγάλην δυσκαρέκειχ της μητέρας μου. "Η μητρική της στοργή εκυριεύετο από τρομάρην, μη τυχόν αι μεγαλουχίαι τοῦ θείου μὰς εμπνεύσουν την κλίσην πρὸς τὸ σταδόν των δπλων.

Πρέπει να σας εἰπῶ ότι ποτε, — ποτε, — δὲν εἶχε χρηματίση στρατιωτής ο θεὸς. "Ητον ο πλέον ακακος — κυριλεκτικῶς! — άνθρωπος της οικουμένης, μ' δλην την πολεμικήν και μάχιμον ατμοσφαιραν, ή όποια τον περιέβαλλεν. Εἰς μάτην άγρίεσε σαν κελικάντζαρος, κ' έχαλούσε τὸν κόσμο με

Τὸν ενικοῦσαμεν, τὸν εκυριεύαμεν.

την φωνάρα του, κ' έφεταν από τὸ στόμα του αόδοῦζια και βόλια και όθιδες και κύρ και σιδηρος και αίμα», — ο αληθινὸς άνθρωπος ήτον ολόκληρος εἰς τὰ γαλανά, και αγαθά γλυκά του μάτια, ως και εἰς τὸ όνομά του, τὸ όποιον τον έκαμεν να σιάξη από την απελπισίην του, — τὸ όνομα: "Ακακος".

"Αλλην εφοδον δὲν εγνωρίσε και δὲν απέκρουσε ποτε εἰς την ζωήν του, παραμόνον τὰς ιδίχας μας. Μόλις ήρχετο κ' εκάθητο, αμέσως ημεῖς τοῦ εκάναμεν επίθεσιν, τὸν ενικοῦσαμεν, τὸν εκυριεύαμεν, τὸν εκάναμεν υπόδουλον μας. Πήγασον του. "Αλλος καβάλλα στα γόνατά του, άλλος σκαρφωμένος στην πλάτη του, άλλ-

λος κρεμασμένος εἰς στὸν λαίμον του. — Οἶτε Άκακε, μιὰ ιστορία! Έναν πόλεμο!

— "Οχι, όχι σήμερα.

— Ναί, ναί! θέλωμε ένα πόλεμο!

— Παιδιά, ήσυχία! Άφήσατε ήσυχο τὸν θεὸ σας!

Πιρνεβανεν ή μητέρα μας πάντοτε. Και ο θεὸς μου, αμέσως, φοβούμενος μήπως ο έχθρος (ο έχθρος ήμεθα εμεῖς) τὸν άφιση και απομακρυνθη, εσυνθηκολογούσε γρήγορα. "Αλλά πριν παραδοθῆ, εδήλωνε τὸς όρους του. Τοῦς εγνωρίζαμεν από πριν. Κατ' απαράβατον κανόνα, έπρεπε να υποβληθῶμεν εἰς την περιήγηλον εξετασιν.

— Άήμο, ποτε εγινεν ή εν Πλα-

ταιτις μάχη, — Η εν Πλαταιτις μάχη, ε... ε...

— Εἰς τα 479 πρὸ Χριστοῦ άμαθέστατε! Και οῦ, Άννα, ποτε εγινεν ή ναυμαχία της Σαλαμινης;

— Στα 480 πρὸ Χριστοῦ!

— Εἰς τὸν λόγου σου, κύρ Πέτρο, λέγε μας στα πότα εγινεν ή εν Γρανικῶ ποταμῶ μάχη;

— Η μάχη εν Γρανικῶ ποταμῶ συνεκροτήθη κατά τὸ έτος... τὸ έτος... τὸ έτος τὸ ελησιόμνησα!

— Καλέ, δὲν ξερουν τίποτε αὐτὰ τα παιδιά... Μά, απόλύτως τίποτε.

Και με μιαν χειρονομίαν, εκπραστικῶν της δυσκαρέκειας του, ετραβούσε πρὸς τὰ εἶξω τὰ μανικέτι του.

— Και όμως έπρεπε να το ενθυμησαι. Ένας ο Μέγας Άλέξανδρος ενίκησε τοῦς Πέρσας. Έγινε στα 330 πρὸ Χριστοῦ.

— Στα 330 πρὸ Χριστοῦ.
— "Ας ελθωμεν τώρα και εἰς την νεώτεραν ιστορίαν, ελεγεν ο θεὸς. Πότε εγινεν ή μάχη τοῦ Βατερλώ;

— Έγινε... εγινε... στα...

— Κρίμα σ' εἶνα! — εφώναζεν αγριεμένος ο θεὸς Άκακος. Εἶσαι και θυμαστής τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος!

— Έγινε στα... στα...
Διεκόπη, και, αφού επέτησε — πᾶ! — τὸ αριστερό του μανικέτι, επρόσθεσε:

— Στα 1815!
— Στα 1815! επανέλαθ κ' εγώ. ("Επεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΓΓΙΩΤΟΣ

εις τὸ προσεχές.) Σηρ-Δα-Φαλονάδ (βιβλίω: τὰ κλειδὸς διαγωνισμοῦ λογαριάζονται ὡς βραβεῖα διὰ τὸ ἄθροισμα ἔπειτα.) Βυζαντινὸν Ἄη δονη [Ε] δὴν πιστῶν νῦν σου κἀμὴ αὐτὸ τὸ κακὸ ἢ καλὴ σου μαμὰ· ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ εἶσαι μετριώτερος.) Μικροὺν Ραφαήλ [ΕΕ] χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ, καὶ ἐλπίζω νὰ εὐμορῖσῃς ἔτι νὰ μου γράψῃς συχνότερα· εἶδες τι καλὸς γιὰ σὲ, μόνον τὰ φύλλάκιά μου σὲ ἀφι-

νε νὰ διαβάσῃς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας σου.) Δικηφόρον τῆς Νεουλίας ([ΕΕ] δὲν ἀναφέρω τίποτε· μόνον εὐχαριστῶ κ' ἐγὼ τὸν Θεὸν ποῦ δὲν ἀρρώστησας.) Διθεοῖαν Ψυχῆν (δεκατὴ) Νηγεῖαν (ἑστιά) Νεαρὸν Ἰλλε-κρολόρον κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐδόθη μετὰ τὴν 6 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' ἰσοσκιὰς δεκατὴ μέχρι τῆς 21 Δεκεμβρίου
Ὁ χρόνος τῶν λύσεων ἐστὶν τὸ ὅριον δεῖν νὰ γράψωμαι εἰς ἰσοσκιὰς καὶ δι' ἀσθενεῖστας πωλεῖται ἐν τῷ Πνεύματι μὲν εἰς πρῶτῳ, ἢ εἰς δευτέρῳ περιεχί 60 φύλλα καὶ τετρατὸ φ. 1.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Πρὸς τοὺς μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ε. ἐγγραφομένους διὰ τὸ ἔτος 1905

Φυλάξατε τὰς Ἀποδείξεις σας!

Ὅλοι εἰ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως», εἴτε νέοι εἴτε παλαιοί, τῶν ἑσπεύον ἢ συνδρομῆ διὰ τὸ εἰκοστὸν ἔβδομον αὐτῆς ἔτος 1905, θὰ ἔχῃ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον μας μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ε. θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῶν κάτωθι δώρων, ἢ δωρία θὰ γίνῃ διὰ κλήρου.

Τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ Μητρώφῳ τοῦ 1905 ἐγγραφῆς θὰ φέρῃ καὶ ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς, ἢ ἀποδείξις, εἴτε ἀτελλομένη ταχυδρομικῶς πρὸς ἕκαστον συνδρομητὴν, ἢ εἴτε ἀπὸ τῆς συνδρομῆς τῶν ὀλοῦν οἱ ἀριθμοὶ τῶν μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ε. ε. ἐκδοθησομένων ἀποδείξεων πληρωμῆς διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ 1905, θὰ τεθῶσιν ἐντὸς κληρωτῆδος, θὰ κληρωθῶσι δὲ ὅλοι, μέχρι τοῦ τελευταίου, καὶ θὰ κερδίσωσι τ' ἀποδείξασθαι ἀντικείμενα κατὰ οὐρανὸν κληρώσεως, ὡς ἔξῃ:

- Ὁ 1ος. Ἐν χρυσαῖν ἀριθμοῖν τῆς τσέπης, ἀνδρῶν μὲν ἂν ὁ λοχὸς, πῆχῃ εἰς συνδρομητὴν, μικρὸν δὲ γυναικῶν ἂν πῆχῃ εἰς συνδρομητρίαν. Ἀξίας δρ. 100
- Ὁ 2ος. Μίαν σειρὰν τῶν Διπλάσιος εἰς ἀρχῆς, ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1904 (ἐκτὸς τοῦ ἐξηκοντημίου τόμου τοῦ 1880). Ἀξίας δρ. 100
- Ὁ 3ος. Μίαν σειρὰν τῶν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως, ἀποτελούμενην ἐκ 15 διαφόρων βιβλίων. Ἀξίας δρ. 37
- Ὁ 4ος. Τὴν παντάμῃ ἱστορίαν τοῦ Ἑλλ. ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου. Ἀξ. δρ. 30
- Ὁ 5ος. Τοὺς ἔξῃ τέσσαρας τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Εἰκοσι χιλιάδες λεῦγα ὑπὸ τῆν θάλασσαν, -β'.) Ὁ μεσημβρινὸς ἀστὴρ, -γ'.) Δι Μιλιανὰι Ἰνδία, -δ'.) Ὁ Σανσίλιωρ. Ἀξίας δρ. 26
- Ὁ 6ος. Τὸ νέον Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ κ. Ἀγγελῶ Βλάχου. Ἀξίας δρ. 25
- Ὁ 7ος. Μίαν συσκευὴν γραφείου, ἢ τοῖς: μελανοδοχεῖον, κανδύλοφόρος, πέννες, μολυβδοκόδουλα, χαρτοκοπτήρα κλπ. Ἀξίας δρ. 25
- Ὁ 8ος. Τοὺς ἔξῃ τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ὁ Δεκακωνταετής Πλοίαρχος, -β'.) Ρωβύρας ὁ κατακτητής, -γ'.) Τύχη 3 πόσεων καὶ 3 ἄγγλων. Ἀξίας δρ. 20
- Ὁ 9ος. Τοὺς ἔξῃ τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν: α'.) Ἡ σχολὴ τῶν Ρωβεντιῶνων, -β'.) Ὁ λοχὸς ὑπ' ἀριθ. 009, 672 -γ'.) Τὰ πέντεκτρία ἐναπομείνου. Ἀξίας δρ. 18
- Ὁ 10ος. Ἐν ἑκφυνητῶν ἀφροδισίων τῆς τραπέζης. Ἀξίας δρ. 15
- Ὁ 11ος. Τὸ δίτομον Ἑλληνοεὐν Λεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη. Ἀξίας δρ. 15
- Ὁ 12ος. Μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοίχου. Ἀξίας δρ. 12
- Οἱ δεκαοκτὼ ἐπόμενοι (23-30) ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν τῆς «Διαπλάσεως» τοῦ μεθεπομένου ἔτους 1906. Συνδρομαὶ ἐν δὶφ 48 ἐσωτερικαὶ ἢ ἑξωτερικαὶ κατὰ μέσον ὄρον. Ἀξίας δρ. 160
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (31-50) ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» τῶν Παιδων. Τόμος ἐν δὶφ 40 πρὸς 7 δραχμάς. Ἀξίας δρ. 280
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (51-70) ἀνὰ πέντε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς 1 δρ. Τόμος ἐν δὶφ 100. Ἀξίας δρ. 100
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (71-90) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγελῶ τῆς Ἀγάπης», μυθιστορηματος μετὰ 60 εἰκόνας, τιμωμένου δρ. 8. Τὸ εἰκοσι ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 120
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (91-110) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρετοπάλου», μυθιστορηματος μετὰ 24 εἰκόνας, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἰκοσι ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (111-130) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θάμνος τοῦ Φθόνου», μυθιστορηματος μετὰ 20 εἰκόνας τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ εἰκοσι ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (131-150) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίκας», μυθιστορηματος μετὰ 20 εἰκόνας, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ εἰκοσι ἐπόμενοι (151-170) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Πρόσας τοῦ Νικίου» μυθιστορηματος μετὰ 25 εἰκόνας, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 20 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 70
- Οἱ τριάκοντα ἐπόμενοι (171-200) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «ὑπὲρ Πατρῶος» μυθιστορηματος μετὰ 25 εἰκονογραφῶν, τιμωμένου δρ. 3,50. Τὰ 30 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 105
- Οἱ ἑκατὸν ἐπόμενοι (201-300) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παιδων» τιμωμένου δρ. 1,50. Τὰ 100 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 150
- Οἱ ἑκατὸν ἐπόμενοι (301-400) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων γ' δραχμῶν. Τὰ 100 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 100
- Οἱ διακόσιοι ἐπόμενοι (401-600) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φωτῆ» τιμωμένου δρ. 0,60. Τὰ 200 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 120
- Οἱ τετρακόσιοι ἐπόμενοι (601-1000) ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορῆς» τιμωμένου δρ. 0,60. Τὰ 400 ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 240
- Οἱ ἐπόμενοι χίλιοι καὶ πέντε (1001-2000) καὶ ἄνω ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Παιδικῶν Πνεύματος», τιμωμένου δρ. 0,50. Τὰ χίλια ἀντίτυπα ἑσπ. Ἀξίας δρ. 500

Σύνολον ἀξίας τῶν διὰ κλήρου διανεμηθησομένων δώρων, κατ' ἐλάχιστον ὄρον: Δρ. 2,578

- 539. Ἀεξίγραφος. Πόλις εἶνε τὸ πρῶτον μου. Ἄναξ τὸ δευτέρον μου, Καὶ ἤρωσ· θαρηκτῶ Ὑἱὸς τὸ σύνολόν μου
- 540. Ἀεξίγραφος. Δύο νῦ ἐάν ἐνώσῃς. Μίαν θὰν θὰ φανερῶσῃς.
- 541. Ἀναγραμματισμὸς. Ἄν φουζῶν φινθῶντον ἀναγραμματισθῇ. Ἐν σχῆμα γεωμετρικὸν θέλει σχηματισθῇ. 542. Ἀνεύγμα. Ὅμοιος μὲ ἔχει σπλόν, δὲν ἔχει εἰ νὰ πῆ... Ἀρχίζω μ' ἓνα Σίγμα καὶ τελευτῶ εἰς Πῖ.
- 543. Ρόμβος. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ὁ κῶδὸς κῶδος φέρει. Τὸ δευτέρον μου ἢ Γραφῆ συχνάκις ἀναφέρει. Τὸ τρίτον μου κάθε Νομὸς ἐντὸς τοῦ περιέχει. Τὸ τέταρτον μου ποταμὸς ποῦ στῆν Ἑλλάδα τρέχει. Τὸ πέμπτον μου σοῦ εὐχόμαι νὰ μὴ το δοκίμασῃς.

- 544. Κρυπτογραφικόν. 1 2 3 4 5 6 7 1 = Προφήτης. 2 3 6 1 = Ἑρπᾶτον. 3 2 5 2 1 = Ἑγκλημα. 4 2 5 = Τρώγρεα. 5 7 8 7 1 = Θεῶς. 6 4 5 6 7 = Χάρος τῆς Ἀσίας. 7 5 5 7 1 = Ἀσχηροῦς.

545. Ἐπιγραφῆ. ΡΡΤΝ ΜΟΙΟ ΑΕΝΣ ΠΝΤΑ 546-547. Λογοπαίγνια. 1. - Τί διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ ἐνός πρέσβους καὶ ἐνός Κύνωπος; 2. - Τί σχέσις εἰσμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ ἐνός ἀνθρώπου ἀσθενικοῦ, ἀδυνάτου, καὶ τοῦ Ζεφύρου;

548. Ἑλληνοσλαβικὸν μετὰ Φωνηθῶν τοῦ τοίχου. ο - εω - του - αηε - ο - αα - οσεσε κλην - π - ομφρ - χμ - δν - τυ - τρμζ

549. Γρόφος. Ὡπα! ῥ τὸ τρῶς; [Πῶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθεῖσης συλλογῆς τῆς ΜΥΡΟΒΟΛΟΥ ΧΑΡΑΥΓΗΣ].

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Μ' ἔλεγε ἄκου 10, δὲ διὰ τὸν συνδρομητὴν μας ἐπὶ 5 μόνον. Ἐξέλιξται ὅμως 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀλλοτρίωται τῶν 10 ἀπλοῦσται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]
Τὸ πρῶτον Μολὼν λαβὲ ἱρωτῆ τὴν Κόρην τοῦ Αἰθέρος καὶ τὸ Ὀνειρὸν Θεομῆς Νυκτὸς πρὸς τὰ κερνοῦ εἰς τὴν πατρίδα του Κερβίτσαν. (Δ, 147)

Ἀναλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανεχθῶν. - Διονύσιος Ι. Κασσιμάτης. Πάτρα. (Δ, 137, γ')